Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31632
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

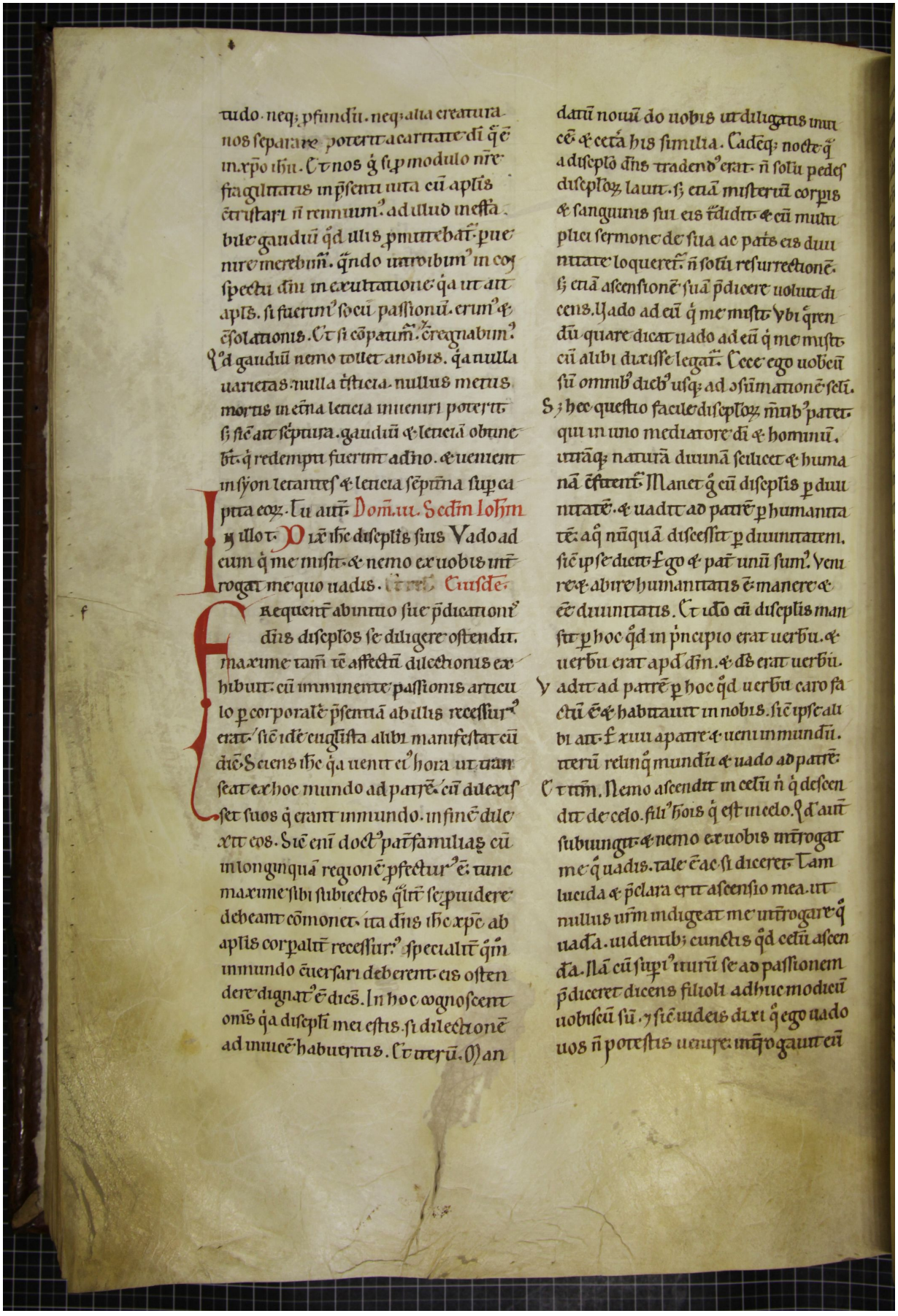

tudo. neq; pfundu. neq; alia creatura nos separare potuit a carnate dī q̄ ē in xp̄o ihu. Ct nos q̄ sup modulo nre fragilitatis in p̄senti uita cū aplis ēsolari ñ remur. ad illud mestabile gaudiū q̄d ullis p̄mittebat. puenire meremur. q̄ndo uidebim. in cois spectu dñi in exultatione. q̄a ut ait aplis. si fuerim. socii passionū. erim. & ēsolationis. Ct si cōpatim. creabimur. Q̄d gaudiū nemo tollet a nobis. q̄a nulla uarietas. nulla ētricia. nullus meror. mors in eēna letitia inuenire poterit. si sīc ait sēptua. gaudiū & letitiā obtinebīt. q̄ redempti fuerint a dño. & uenient in sion letantes. & letitia sēpīna sup capita eor. Cu aut Dom. ii. Secūm Iohm. ¶ illo. tp̄e dixit ihc discipulis suis. Vado ad eum q̄ me misit. & nemo ex uobis interrogat me quo uadis. Ct ml. Cum sīc frequēt abinitio sue p̄dicationis dñs discipulos se diligere ostendit. maxime tam tē affectū dilectionis exhibuit. cū imminente passionis articulo p̄ corporalē p̄sentiā ab illis recessurus erat. sīc idē euglista alibi manifestat cū dic. Sciens ihc q̄a uenit eius hora ut trāseat ex hoc mundo ad patrē. cū dilexisset suos q̄ erant in mundo. in finē dilexit eos. Sīc enī doct. pat familiaq̄ cū in longinqua regionē p̄fectur. ē. tunc maxime sibi subiectos q̄rit̄ sepuidere debeant cōmonet. ita dns ihc xp̄c ab aplis corpalit̄ recessurus. specialit̄ q̄m in mundo cuersari deberent. eis ostendere dignat. ē dic̄s. In hoc cognoscent omīs q̄a discipli mei estis. si dilectionē ad inuicē habueritis. Ct uerū. Non dabit nouū do uobis ut diligatis inuicē. & cet̄a his similia. Cadēq; nocte q̄ a discipl̄o dns tradend. erat. ñ solū pedes discipl̄oz. lauit. sī etiā misteriū corpis & sanguinis sui eis tradidit. & cū multiplici sermone de sua ac patris eis diuinitate loqueret. ñ solū resurrectionē. sī etiā ascensionē suā p̄dicere uoluit dicens. Vado ad eū q̄ me misit. Vbi q̄ren dū quare dicat uado ad eū q̄ me misit. cū alibi dixisse legat. Cece ego uobcū sū omnib. dieb. usq; ad cōsūmationē sēcli. Sī hec questio facile discipl̄oz mīb. patet. qui in uno mediatore dei & hominū. utrāq; naturā diuinā scilicet & humanā ēsurrexit. Manet q̄ cū discipl̄is p̄ diuinitatē. & uadit ad patrē p̄ humanitatē. aq̄ nūquā discessit p̄ diuinitatem. sīc ipse dicit. Ego & pat unū sum. Venit ergo. ad inire humanitatis ē manere. & ēe diuinitatis. Ct udo cū discipl̄is mansit p̄ hoc q̄d in p̄ncipio erat uerbu. & uerbu erat apd dīm. & ds erat uerbū. Y adit ad patrē p̄ hoc q̄d uerbu caro factū ē. & habitauit in nobis. sīc ipse alibi ait. Exiui a patre. & ueni in mundū. iterū relinq̄ mundū & uado ad patrē. Ct tūm. Nemo ascendit in celū ñ q̄ descendit de celo. filius hois q̄ est in celo. Q̄d ait subiungit. & nemo ex uobis interrogat me. q̄ uadis. tale ē ac si diceret. Tam lucida & p̄clara erit ascensio mea. ut nullus ūm indigeat me interrogare. q̄ uadā. uidentib; cunctis q̄d celū ascendā. Nā cū supi. iturū se ad passionem p̄diceret dicens filiolī adhuc modicū uobiscū sū. & sīc uidetis dixi q̄ ego uado uos ñ potestis uenire. interrogauit eū